SZEGEDI
Egyetem

XV. évfolyam 6. szám
1977. április 23.

A SZEGEDI FELSŐOKTATÁSI INTÉZMÉNYEK LAPJA

A sikerek titka
(5. oldal.)

Amikor rádiónk is volt
(7. oldal.)

A főiskolások sportjáról
(7. oldal.)

A XIII. OTDK-ról jelentjük:

Szervezetten, felkészülten, színvonalasan

Az *Országos Orvostudományi Diákköri Konferencia* ünnepélyes megnyitására április 6-án reggel a Szemészeti klinika tantermeiben került sor. *Dr. Minker Emil* egyetemi tanár, a házigazda Szegedi Orvostudományi Egyetem Tudományos Diákköri Tanácsának elnöke köszöntötte a megjelenteket. Közöttük az elnökségben helyet foglaló *dr. Török Judit*ot, a KISZ KB Egyetemi és Főiskolai Osztályának vezetőjét, *dr. Cserháti István* oktatási rektorhelyettest, *dr. Guba Ferenc*et, az Általános Orvostudományi Kar dékánját, *dr. Kedvessy Györgyö*t, a Gyógyszerésztudományi Kar dékánját és *dr. Gáspár László*t, a KISZ egyetemi bizottságának titkárát.

Dr. Cserháti István oktatási rektorhelyettes mondott megnyitó beszédet. Bevezetőként szólt a diákkörök tagjaival való foglalkozásról. Hangsúlyozta, hogy *„A tudományos diákköri tagokkal való foglalkozás, bevezetésük a tudományos munkába, érdeklődésük felkeltése, iránymutatás egyes felvetett problémák módszertani megközelítésére, az egyetem oktatóinak egyik legfontosabb feladata, hivatása”.* — Beszélt a tudományos kutatómunka jellemzőiről, kiemelve: *„Csak az tudja, aki ilyen munkát végez, hogy minden kis részeredmény elérése milyen áldozatos és fáradságos, hogy milyen az az érzés egy-egy jó eredménnyel végzett kísérlet után, hogy azt láthatjuk, amit előttünk még senki, hogy olyan következtetéseket vonhatunk le, melyre mások alig vagy egyáltalán nem gondoltak. E munkában nincs tekintély, csak eredmények vannak. Csak azok az elméletek tarthatók fenn, melyeket kísérletileg előbb-utóbb igazolni lehet, bárki részéről hangozzék is el”.*

Örvendetesnek minősítette azt a tényt, hogy ezen a konferencián számos előadás hangzik el társadalmi vonatkozású kérdésekről. Mert: *„Ma a tudomány nem a kiváltságosok öncélú hobbyja, hanem olyan tevékenység, melynek a társadalom fejlődését kell szolgálnia. A mi szocialista társadalmunk elvárja tudományos dolgozóitól, hogy alapos vizsgálódással, elemzéssel, a tények alapján megtett következtetésekkel és javaslatokkal segítsék elő a fejlődést, népünk, nemzeti életünk jobbá tételét, általános műveltségi színvonalának emelését.”*

E gondolatok jegyében nyitotta meg a XIII. Országos Tudományos Diákköri Konferencia Orvostudományi Szekcióját, majd tolmácsolta dr. Aczél György mi-

(Folytatás a 2. oldalon.)

Az Orvostudományi Szekciót dr. Cserháti István, a SZOTE oktatási rektorhelyettese nyitotta meg

Eredeti gondolatok, élénk viták

Április 6—8. között immár hatodik alkalommal rendezték meg az Országos Tudományos Diákköri Konferenciák legfiatalabb — marxizmus—leninizmus — szekciójának rendezvénysorozatát. A konferencia megnyitó ünnepségén — amelyet a József Attila Tudományegyetem Auditorium Maximumában tartottak meg — a díszelnökségben helyet foglalt *dr. Szilágyi Júlia*, az MSZMP Csongrád megyei bizottsága végrehajtó bizottságának tagja, *Szántó Tivadar*, a városi pártbizottság osztályvezetője, *dr. Székely Sándor*, az egyetemi pártbizottság titkára, valamint *dr. Dékány Klára*, a KISZ városi bizottságának első titkára. A szekció háromnapos eseménysorozatát *dr. Leindler László*, a József Attila Tudományegyetem tudományos rektorhelyettese nyitotta meg. Beszédében méltatta a tudományos diákkörök kutatómunkájának jelentőségét, hangsúlyozta, hogy *e szekcióüléseken résztvevők szakmájukon túli feladatra vállalkoztak.* Ezt követően a vendéglátók nevében *Papp István*, az egyetemi KISZ-bizottság titkára mondott köszöntőt, amelyben jó munkát és sok sikert kívánt a konferencia valamennyi résztvevőjének. *Dr. Kahulits László*, az Oktatási Minisztérium főosztályvezetője a minisztérium és a marxizmus—leninizmus főosztály nevében üdvözölte a megjelenteket.

A köszöntő szavak után *dr. Halay Tibor*, az MSZMP KB Társadalomtudományi Intézetének igazgatóhelyettese tartott előadást, amelyben tájékoztatta a hallgatóságot hazánk politikai, gazdasági és társadalmi fejlődése szempontjából kiemelt jelentőségű társadalomtudományi kutatási témákról, valamint a kutatás módszertani kérdéseiről. Elemző előadásában figyelemre méltó témajavaslatok is elhangzottak, amelyek további segítséget nyújthatnak a marxizmus—leninizmus diákkörök elméleti munkájához és kutatásaihoz.

Az ünnepélyes megnyitót követően április 6-án, délután kezdte meg üléseit az OTDK Marxizmus—Leninizmus Szekciója. Feltétlenül említést és dicséretet érdemel, hogy a konferencia szervezői (más szekciókhoz hasonlóan) egy ízléses csomagocskában minden résztvevőnek és érdeklődőnek tájékoztató programfüzeteket adtak át. Az ugyancsak ebben található, a dolgozatokról készült rezüméket tartalmazó kiadvány sok segítséget nyújtott a vitatkozáshoz, hiszen így az egyes alszekciók hallgatósága már nem teljesen felkészületlenül követhette az ismertetéseket. A konferencia színhelyén rögtönzött *„információ-szolgálat”* pedig a Bölcsészettudományi Kar épületében való tájékozódást könnyítette meg.

A marxizmus szekció megnyitóján megjelenteket dr. Leindler László, a JATE tudományos rektorhelyettese köszöntötte

Tudományos igénnyel

Az ország csaknem minden tájáról idesereglett, 250 dolgozatíró *négy alszekcióban — politikai*

(Folytatás a 3. oldalon)

...hogy igazi érték a tudás legyen

Részletek A felsőoktatási intézmények szerepe a hallgatók tudományos szemléletének kialakításában című, a XIII. OTDK megnyitóján elhangzott előadásból

Az Országos Tudományos Diákköri Konferenciák jó lehetőséget adnak arra, hogy lemérjük, mennyire haladtak hallgatóink a kötelező tananyagon túl a tudományos gondolkodásmód elsajátításában. Azt, hogy ebben a felsőoktatási intézmények mit és hogyan tehetnek, részletesen kifejteni igen nehéz feladat lenne, mert *nagyon sok összetevő játszik szerepet a hallgatók tudományos szemléletének kialakításában.* Gondolhatunk itt objektív és szubjektív tényezőkre, elemezhetjük igen lényeges hatását a tananyagnak, az oktatói karnak, az oktatási formáknak, előadásoknak, szemináriumoknak, az egyetemi, főiskolai képzési rendnek, szervezetnek, a diákköröknek, kollégiumoknak, a nevelési formáknak, azok tartalmának, a tudományos világnézetnek, a felsőoktatási idő alatti kultúr- és sportéletnek; a bevezető középiskola szerepének; annak a társadalmi közegnek, rendnek, amelyben mindez történik, azaz elemezhetnénk szocialista társadalmi rendszerünk hatását; azon társadalmi rend szerepét, amely a történelemben először biztosította minden tehetség számára a feltételeket ahhoz, hogy az munkával, akarattal ki is bontakozhasson. Nem véletlenül hangsúlyoztam, hogy ehhez munka kell, kemény munka, mert sajnos az egyetemen a bekerülés után többen megfeledkeznek arról az alapigazságról, hogy munka nélkül nincs eredmény; a képesség, tehetség egymagában az egyetemen már a jó eredmény eléréséhez sem elegendő, nemhogy az eredményes kutató munkához.

Az elmondottakon kívül még nagyon sok tényező játszik szerepet a tudományos szemlélet formálásában és mindezek egymással is a legkülönbözőbb kölcsönhatásban vannak. Ezért meg sem kísérlem a részletes elemzést, sokkal szerényebb célt tűztem magam elé, csak annyit, hogy röviden, néhány kérdésben — amelyek a fiatalok tudományos képzésével kapcsolatosak — megpróbáljam összeszedni saját tapasztalataimat és elmondjam, hogy esetenként azokból milyen következtetéseket vontam le.

Képzés és igény

Ismeretes, hogy *bármilyen szintű felsőoktatási képzés, illetve intézmény célja, hogy hallgatóiból sokoldalúan képzett, kommunista szakembereket neveljen. E célból a legkorszerűbb ismeretek nyújtására és bizonyos szintű tudományos szemlélet kialakítására törekszik. Célja, hogy a végzett fiatal diplomások alkotó módon tudják leendő munkakörüket el-látni, hogy képesek legyenek a gyakorlatban jelentkező feladatokat önállóan megoldani.* Mint mostanában oly sokszor elhangzik, még az egyetem sem törekszik, nem is törekedhet arra, hogy befejezett és egy egész életre szóló tudást adjon. A tudomány és a technika minden területen olyan mértékben fejlődik, hogy az a szakember, akiből hiányzik az új tudományos eredmények megismerésére és alkalmazására a szellemi rugalmasság és igény, az menthetetlenül elmarad. Ezért *igyekszik minden felsőoktatási intézmény az önképzés képességét és igényét beoltani a hallgatóságába. Ez rendkívül fontos feladatunk.* Ezt a diákkörös hallgatóknak talán már felesleges is hangsúlyozni, hiszen ők ezt már olyannyira felismerték, hogy kiki már másod-, harmadéves korában a kötelező egyetemi képzésen túli feladatot is vállalva bekapcsolódott a tanszékeken folyó tudományos munkába is. Ez az önkéntesség, és az, hogy ezek a hallgatók tényleg akarnak valami szépet, érdekeset és értékeset tanulni; hogy nem az ösztöndíjat, vagy esetleg csak a következő félévre való továbbjutást biztosító minimális elégséges jegy megszerzése a céljuk, teszi szépé mind önmaguk, mind tanáraik számára a diákköri munkát.

Az alkotás öröme

Azok a hallgatók pedig, akik egyszer megérezték az alkotó munka örömét, szépségét, azok többé nem tudnak a varázslat hatásából szabadulni, ők soha többé nem kerülnek a csak diplomáért tanulók táborába, mert tudják, hogy *a diplománál sokkal nagyobb érték a tudás:* és hogy *nincs nagyobb öröm az alkotás öröménél.* Aki egyszer átéli, hogy fáradtságos munkájának gyümölcse, egy pályamunka, egy dolgozat valamilyen publikált formában saját kezébe kerül, az tudja, hogy ez az öröm bőségesen kárpótol a könyvek mellett, vagy a laborban töltött szép tavaszi estékért is; jelképesen szólva, az első „szellemi gyermek megszületése” a tudomány világában is apává teszi az embert, annak minden örömével és felelősségével.

Ezért is tartom nagyon hasznosnak a hallgatók publikálási lehetőségének szélesítését, az Acta Iuvenumokat, a konferenciakiadványokat és hasonlókat.

A kutatás eredményét úgy leírni, hogy az olvasmányos, informatív, lényegkiemelő, a tudomány egészében a helyénlevő legyen, majdnem olyan nehéz, mint a kutatás maga, azt éppúgy gyakorolni, tanítani és tanulni kell, mint a kutatómunkát.

Ennek kapcsán is hangsúlyozni szeretném, hogy *a kutatóvá érés igen lassú és hosszú folyamat, amely az egyetemen nem fejeződik be.* A rendkívüli tehetségek kivételével — de talán még ők is — ha rövid idő alatt is, de végig járják azt a három fokozatot, amelyet én a kutatóvá válás szakaszainak nevezek és a következőkben szoktam megadni és amelyek közül az első az, amelyet szerintem a jó diákkörös hallgatók általában elérnek tanulmányaik alatt. Ezt én nagyon szép teljesítménynek tartom, de azért szerintem, ez még csak a kezdet a kutatásban, — igaz, jó kezdet.

Fokozatok

Az első fokozat az, amikor valaki felvetett, ismert problémákat segítséggel, irányítással meg-

(Folytatás a 2. oldalon.)

Eredeti gondolatok, élénk viták

(Folytatás az 1. oldalról)

gazdaságtan, filozófia, tudományos szocializmus és szociológia — mutatta be a 169 pályamunkát, amelyeket tíz, szaktekintélyekből álló zsüri bírálta el. Az írásművek 15—20 perces összefoglalását követően — a jogi szekción alkalmazott gyakorlattal ellentétben — nem opponensek elemezték a munkákat, hanem a bentülő hallgatóság intézett kérdéseket a szerzőkhöz. A kialakult vita egyben közvetlen minősítése is volt az ismertetett dolgozatoknak: egy-egy jól sikerült, valóban tudományos igényű, gyakran új, eredeti gondolatokkal jelentkező írásmű után bizony egymásfél órán át is tartott a vita, a beszélgetés. Méltán állapították meg a zsürik tagjai, hogy *az átlagos színvonal igen magas volt.* Külön kiemelték a *jó vitaszellemet,* amely — mint hangoztatták — a korábbi diákköri konferenciákhoz képest jelentős előrelépést mutatott. Mindez nemcsak a dolgozatok íróinak, hanem a termekben ülő érdeklődőknek a kiváló felkészültségét is bizonyította. Persze, a nagyszámú pályamű közül akadtak kevésbé kidolgozottak is, e dolgozatok íróinak a szakemberek adtak értékes tanácsokat.

Jó hangulatban

de az első napi estébe nyúló ülések után kissé fáradtan szállingóztak a konferencia résztvevői a JATE KISZ-klubjába. A kezdeti tanácstalanságot szerencsére hamar felváltotta az a *szabad beszélgetés,* amelyet oktatók, diákkörösök, sőt kívülállók is folytattak *napjaink időszerű ideológiai és tudományos kérdéseiről.* Az egyes alszekciók tagjai külön-külön, a termekben, illetve á klub egy-egy sarkában vitatkoztak a legérdekesebb témákról. Amint az várható volt, a filozófusok merültek bele legjobban a beszélgetésbe: véget nem érni akaró társalgásuk már-már az est másik programját, a leginkább a fiatalok által áhított disco-t veszélyeztette. Végül, közkívánságra, a filozófiai elmélkedések szakértői csoportokra szakadva folytatták vitájukat.

Miközben ki-ki kedvére vitatkozott, vagy szórakozott, a konferencia szegedi szereplőivel próbáltam beszélgetni. A folyosókon hullámzó forgatagban bukkantam rá *Varga Mihály* joghallgatóra, aki a filozófiai alszekcióban indult dolgozatával.

— *A munkádról szóló ismertetésben olvastam, napjainkban igen sokat vitatott témát dolgoztál fel.*

— Az individualitás-elmélettel foglalkozom. Elsősorban azt kutatom, hogy milyen társadalmi feltételei vannak egy adott korban az egyéniséggé válásnak, illetve az önkibontakoztatásnak. A történelemben bizonyos korszakokban tömegesen jelennek meg individuumok (sokoldalúan fejlett személyiségek), míg más korszakokban szinte elszemélytelenedik a társadalom. Ennek okait feltárva célom vizsgálni azt, miként lehetne elősegíteni, hogy az emberek önállóbbakká váljanak, merjenek különbözni egymástól, de ez ne a különcségben nyilvánuljon meg.

— *Gondolom, a téma kidolgozása nem volt egyszerű feladat...*

— Valóban nem. Közel négy hónapot vett igénybe a felkészülés, illetve a dolgozat megírása. A TDK-beli szereplésemtől függetlenül azonban szeretnék tovább foglalkozni az individualitás-elmélettel, még sokoldalúbban megközelíteni.

Publikálási lehetőségek

A konferencia második napján, amíg az alszekcióüléseken újabb és újabb dolgozatokat vitattak meg, *dr. Sipos Miklós,* a JATE Politikai Gazdaságtan Tanszékének docense már azokat a pályamunkákat válogatta, amelyek a szakemberek véleménye alapján közlésre méltóak. Mint elmondotta, *a legjobban sikerült írásműveket háromkötetes kiadványban jelentetik meg.* A publikálásra szánt dolgozatok között szerepel *Ábel Istvánnak,* a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem hallgatójának *Egy Quesny séma általánosításáról* című munkája is. A szerző a következőket mondta róla:

— Dolgozatomban *Francois Quesny* 1758—59-es évekből származó *Gazdasági Táblázatát* elemzem. Érdekessége ennek, hogy a benne vázolt módszer alapjául szolgálhat egy olyan általános módszertani eszköznek, amely a gazdasági ágazatok közötti anyagi mozgások feltárásában játszhat jelentős szerepet. Quesny sémájával elég kevesen foglalkoznak az irodalomban, ezért is választottam e témának a feldolgozását.

Gyöprugi — diákkörösöknek

Csütörtök este fejeződött be a diákköri konferencia másfél napos tanácskozása. A résztvevők a komoly munka után felszabadultan keresték fel ismét a JATE-klubot, ahol a táncház keretében idősebbek és fiatalok, oktatók és diákok mulattak együtt — emelkedett hangulatban.

Itt sikerült szóra bírnom *Sulyok Tamás* joghallgatót, aki *Teilhard de Chardin* teleológikus világképének elemzésére vállalkozott:

— Munkámban két elvet ragadtam ki a jezsuita gondolkodó filozófiájából. Először a teleológiai elv rendszertani szerepét vizsgáltam, rámutatva arra, hogy ezen keresztül hogyan válik közvetetté az isteni teremtés. A dialektika másodlagos, az előző elvnek alárendelt szerepét azért kell hangsúlyozni filozófiájának elemzése során, mert a polgári irodalomban valamiféle újfajta dialektikus gondolkodóként tüntetik fel Chardint.

— *Mégis mi a jelentősége Chardin világképének?*

— Minden hibája ellenére Chardin egy objektív világképet épít fel. Ez azért jelentős, mert századunkra a keresztény filozófia és teológia is teljes mértékben szubjektivizálta az istenesszmét. Chardin eszméinek fontossága jelenleg éppen e koherens világkép helyreállításában rejlik.

— *Hogyan fogadta a hallgatóság dolgozatodat, milyen volt a „közvetlen minősítés"?*

— Az ismertetés után jó vita alakult ki, sok kérdést is kaptam. A „közvetlen minősítés" tehát jó volt, a továbbiak már a zsürire tartoznak.

Dr. Várnay Ernő egyetemi gyakornoknak már bővebb tapasztalatai vannak a diákköri konferenciákról. Két éve a jogi szekción fődíjat, a marxizmus—leninizmus szekción pedig különdíjat nyert. Jelenlegi dolgozatában a szocialista nemzetközi tulajdon kérdéseiről írt.

— *A téma hatalmas kört ölel fel. Hogyan sikerült megközelítened?*

— Két területet ragadtam ki, egyrészt a nemzetközi gazdálkodó szervezetek tulajdoni megközelítését elemzem, elvetve annak új tulajdonformaként való felfogását. Másrészt a szocialista gazdasági integráció továbbfejlődésének tulajdoni vonatkozásait vizsgálom.

— *Sikerült új gondolatmenetet kialakítanod?*

— A magyar irodalomban ez a téma csak nyomokban jelenik meg, ennyiben máris újdonság. Elképzelésem azonban még kidolgozatlan, szeretném továbbfejleszteni.

A tudományegyetem hallgatói nevében Papp István KISZ-titkár üdvözölte a diákkörösöket

Szegeden maradt a nagydíj

Április 8-án ugyancsak az Auditorium Maximumban tartották meg az ünnepélyes záróülést, amelyen többek között ott volt *dr. Tamasi Mihály,* a megyei, *Szántó Tivadar,* a városi pártbizottság osztályvezetője. A konferencia munkáját *dr. Benke István,* a Budapesti Műszaki Egyetem tanszékvezető egyetemi tanára értékelte. Ezt követően *Forgó Pál,* a városi tanács művelődésügyi osztályának vezetője a *JATE marxizmus-leninizmus tanszékein működő tudományos diákkörnek átadta Szeged város nagydíját. (A szegediek másodszor nyerték el a rendező város tanácsának nagydíját!)*

Ezután került sor az ünnepélyes díjkiosztásra. *Dr. Nagy Lajos* tanszékvezető egyetemi tanár a tíz legjobb dolgozat íróinak nyújtotta át az Oktatási Minisztérium és a KISZ KB által közösen felajánlott *fődíjakat.* Ezek: *dr. Halmai Péter* (ELTE), *Majnik József, Bánlaki Pál* (Budapesti Műszaki Egyetem), *Posta Ilona, Sulyok Tamás* (JATE) *Szigeti Péter, Tagai Imre* (ELTE), *Nagy Huszein Tibor* (Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem), *Tiba Marianna* és *Balázs Éltes András* (közös dolgozat, SZOTE). Intézményeink hallgatói közül első díjban részesültek: *Bottka Sándor, Jeszenszki Erzsébet, Kovács Ágnes* és *Nagy Kornél* közös dolgozatukért (JATE), *Géczi József* (JATE) valamint *Németh János* (SZOTE). A JATE hallgatói közül nyolcan kaptak második, illetve harmadik díjat: *Cserba Lajos, Isaszegi István, Nemecz György, Petres Danica, Szalay Zoltán, Török Gábor, Várkonyi Edit és dr. Várnay Ernő.* A SZOTE hallgatói közül pedig négyen: *Lózsa Ágnes, Papp Rózsa, Szarvas Gábor* és *Zimonyi Márta.*

A dolgozatok szerzőin kívül a szervezők oklevelet és emlékplakettet adtak át valamennyi konzulens tanárnak és a diákköri munkában aktívan résztvevő oktatóknak.

Végezetül *dr. Rácz János,* a JATE oktatási rektorhelyettese zárszavával elismerését és köszönetét fejezte ki a konferencia szervezőinek és valamennyi résztvevőjének, s további sikereket kívánt a marxizmus— leninizmus tudományos diákkörök kutatásaihoz, tevékenységéhez.

SZALAY ZOLTÁN

Előtérben a ma pedagógiája

A KISZ KB és az Oktatási Minisztérium megbízása alapján 1977. április 6—8. között a *Juhász Gyula Tanárképző Főiskola* adott otthont a *XIII. Országos Tudományos Diákköri Konferencia Pedagógia Pszichológia-Közművelődés Szekciója* rendezvényeinek.

Az ünnepélyes megnyitóra április 6-án került sor a Tömörkény István Szakközépiskola koncerttermében. Először *dr. Moholi Károly* főigazgató köszöntötte a megjelenteket. Külön köszöntötte az elnökségben helyet foglaló *dr. Koncz Jánost,* az MSZMP Csongrád megyei Bizottságának titkárát, *dr. Török Juditot,* a KISZ KB Egyetemi és Főiskolai Osztályának vezetőjét és *Bozzai Lászlót,* az Oktatási Minisztérium Tudományegyetemi és Tanárképző Főiskolai Osztályának vezetőjét.

Út az alkotó munkához

Dr. Moholi Károly bevezetőjében kiemelte, hogy a diákköri konferencia megrendezése azért is különösen megtisztelő számukra, mivel a megbízást a tudományos diákkörök megalakulásának 25. évfordulója alkalmából kapták. Köszönetet mondott azoknak a tanároknak, akik közvetlen oktató munkájuk mellett időt és fáradtságot nem kímélve ismertették meg hallgatóikkal a tudományos kutatás módszereit és elősegítették az alkotó munka kibontakozását. Szólt a mai értelmiséggel szembeni elvárásokról, s korunkról, amely megkívánja, hogy a példamutatás hatékonyságába vetett hittel, alkotó módon tevékenykedjenek egy magasabb rendű társadalom kialakításáért. A mai értelmiségtől elvárják, hogy folyamatosan megújuljon. Ismerje meg szaktárgyán belül a legújabb kutatások eredményeit, legyen kitekintése a nemzetközi téren elért sikerekre, fokozott gondot fordítson idegen nyelvi ismeretei bővítésére, ugyanakkor saját tevékenységével is mutasson fel eredményeket. Válják számára életszükséglettté a tudományos sikerek elérése. Ehhez az alkotó munkához vezető út a tudományos diákkörökben kezdődik — hangsúlyozta többek között a főigazgató.

Dr. Moholi Károly a továbbiakban kitért arra a támogatásra, amit a KISZ KB, a szakminisztériumok, a különböző intézetek és vállalatok a diákköröknek szánnak. Végezetül a főigazgató jókívánságait fejezte ki a konferencia résztvevőinek, majd átadta a szót Szilágyi Jánosnak, a főiskola KISZ-titkárának.

Dr. Moholi Károly, a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola főigazgatója nyitotta meg a Pedagógia—Pszichológia—Közművelődés Szekciót

Szilágyi János, a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola hallgatói nevében köszöntötte a résztvevőket. Szólt arról, hogy az ifjúsági munkában milyen jelentősége van a tudományos diákköri mozgalomnak. Kiemelte a KISZ IX. kongresszusán megfogalmazott tennivalókat: a diákköri munkának a valós társadalmi célokért való továbbfejlesztését, a kollektív munkára nevelést.

Ezt követően *dr. Horváth Márton,* az MTA Pedagógiai Kutatócsoportjának igazgatója, a neveléstudományok doktora tartotta meg előadását *A pedagógus szerepe a köznevelési rendszer továbbfejlesztésében* címmel.

Fórum a diákkörökről

Az ünnepélyes megnyitó délutánján megkezdődtek a felolvasások a pedagógia, tantárgypedagógia, mozgalmi nevelés, pszichológia és közművelődés alszekciókban. Ugyanebben az időben a KISZ-vezetők és diákkörösök összeültek, hogy a KISZ Központi Bizottsága által valamennyi szekciónak közreadott anyagot megtárgyalják.

A KISZ KB a tudományos diákköri mozgalom továbbfejlesztésének időszerű feladatait tűzte napirendre. Az első és leglényegesebb tennivaló — a dokumentum szerint — az lenne, hogy a diákköri munka szervezeti kereteit módosítsák és hatékonyabbá tegyék. A mindeddig funkcionáló *Országos Tudományos Diákköri Tanácsban* csak az intézménytípusok képviseltették magukat, az egyes diákkörök között nem volt megfelelő kapcsolat. Szükség lenne, egy közbülső szint beiktatására, amely *az OTDT szakbizottsága* elnevezést kapná, az OTDK-n egy szekciónak felelne meg, a munka irányítását pedig egy-egy intézmény diákköri tanácsához rendelnék. Így a diákkörök típusa szerint megvalósulhatna a diákköri munka koordinálása. A szakbizottságok vezetői az OTDT tagjai lennének, egy-egy szakbizottság irányítását az országos konferenciát szervező intézmény látná el. Ezáltal a szakbizottságok vezetése kétévenként változna.

Ezt az első indítványt a diákköri fórum valamennyi résztvevője támogatta, a vitáról szóló összefoglalót Szilágyi János KISZ-titkár továbbítja majd a KISZ Központi Bizottságának.

Szó esett a KISZ és a diákkörök kapcsolatáról is. A diákvezetők nem tartották megfelelőnek az eddig kialakult együttműködést. Az állami vezetéstől kérték, hogy intenzívebben segítse a mozgalmat. Felvetették, hogy a TDK-munkában résztvevők szakterületük tantárgyaiból kapjanak óralátogatási kedvezményt, mentsék fel őket egyes gyakorlati órák látogatása alól. A diákköri munka legyen egyenértékű a tanulmányi munkával — fejtette ki a dokumentum is.

A külső kapcsolatok továbbfejlesztésével összefüggésben újabb ötleteket jegyeztek fel: a tudományos egyesületek, kutatóintézetek tartsanak szakmai előadásokat, javasoljanak kutatási témákat, vállalják az elméleti eredmények kísérletek útján történő ellenőrzését, rendezzenek vitákat, konzultációkat, teremtsenek publikációs lehetőségeket. Jó kezdeményezésnek tartják a TDK-táborokat, de emellett javasolják még a közös diákköri ülések szervezését is.

A vita befejezéseként mindezekben a kérdésekben közös álláspontot alakítottak ki, s az ülés jegyzőkönyvét elküldik a KISZ Központi Bizottságának. Megállapodtak abban, hogy a XIV. OTDK Pedagógia—Pszichológia—Közművelődés Szekció házigazdája két év múlva a Kaposvári Tanítóképző Főiskola lesz.

Jó szervezés, kitűnő hangulat

Április 6-án este a Tamási Áron klubban pihenték ki fáradalmaikat a résztvevők, és gyűjtöttek erőt a következő napi felolvasásokhoz. Április 7-én egész nap alszekcióülések voltak — magas színvonalon, jó hangulatban és nem utolsósorban zökkenőmentesen. A szervezők elmondották: úgy érzik, otthont tudtak adni vendégeiknek. A meghívottak pedig kellemes emlékeket őriztek meg magukban Szegedről — ahogyan azt többen hangoztatták. Április 7-én este a Kisszínházban *színvonalas műsort* nézhettek végig az érdeklődők. Szerepelt a Ki mit tud-ból ismert kisopera-együttes *Gluck: A csodadoktor* című művét adták elő. Majd a pedagógia szakos hallgatók adtak *vidám szakesti műsort,* őket követték a JGYTF 1. számú Gyakorló Általános Iskola *Bartók Béla Kórusának* énekszámai. Legvégül a főiskola *jazz-együttese* mutatkozott be — nagy sikerrel.

Díjak és kitüntetések

A záróünnepséget április 8-án rendezték meg. *Dr. Moholi Károly* beszédében leszögezte, hogy

(Folytatás a 4. oldalon)